

428 / Divadelní soubor Gong, Alexander Kopkov: Slon, 1985.

ŽANTOVSKÝ, Petr: *Slon a všichni ti druzí. (DS Gong.) AS 1985, č. 4, s. 10-11.*
SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

 20. léta 20. stol. LD Sokola, vlastní budova, 1929 např. Perníková chaloupka, Šípková Růženka. Koncem 30. let činné i LD Orla, 1936 okolo 100 představení. Od pol. 30. let LD Proletscény a Malé proletscény, r. Em. Famíra, improvizované maňáskové

429 / Nahoře scéna z inscenace Perníkové chaloupky, dole budova a soubor LD Sokola ve Vysočanech. Z časopisu Jas 1929.

scény pro děti, podněty především výtvarná modelace karikaturních loutek. 1943 LD SK Praha h. na sokolském hřišti v Zákostelecké ul. 1948 Říše loutek v Nových Vysočanech.

CČAD, s. 147; DČD IV, obr. s. 432: Loutky E. Famíry. Malá Proletscéna, Praha-Vysočany, 1934.

Burian s. 26, 28, 124, 127, 153-154, 163-164, 177, 181, 187-188, 196.

FAMÍRA, Emanuel: O revolučních loutkách. (Malá Proletscéna.)

ČsL 1953, s. 29.

JIRÁČEK, Karel: Famíra. Katalog výstavy. Praha 1958.

Seznam LD Sokola, 1929-1930. Rkp. 9 s. SÚA: Sokol, ka 183. Kopie kART.

L 1937/38, č. 3, s. 47 (LD Orla). Zprávy Loutkářského soustředění (LD SK Praha) 1943, č. 2, s. 1.

DNM: Modely scén a loutky vysočanské Proletscény a Malé Proletscény:

D 497-506, 2373, 2392, 3478-3495, 3496-3506, 3503-3509, 3512-3514.

SÚA: Podání českých DS 1856-1948. Soupis v databázi MČAD.

PRAHA-VYŠEHRAĐ, s. o. Praha 2

Od 12. stol. náboženské hry na kapitulní škole u sv. Petra a Pavla. 1776 div. činnost řádu alžbětinek.

Ochotnické scéne na Vyšehradě 1836 vypomáhal J. K. Tyl, zanikla 1839, poslední hrou Nalezenec (Tyl).

1881 zal. v Potůčkově restauraci v Podskalí stolní společnost Motýl. 1883 zah. Katovo poslední dílo, r. J. Petránek. Od 1894 členem ÚMDOČ. 1918-1930 jako ČOB Motýl stálé sídlo na Vyšehradě v restauraci člena ČOB Čechelína. 1933 50 členů, předseda Jos. Albrecht, r. Jos. Hroněk (44 let členem ČOB). Od 1883 celkem odehráno 810 her. Do 1943 1118 představení, v té době 60 členů. Repertoár vesměs český, klasický i soudobý.

1895 zal. Dělnický čtenářsko-ochotnický kroužek. 1901 DrKr dělníků obuvnických, hráli U Kroka na Vyšehradě. 1906 DS Mistní organizace katolíků českých. 1907 Divadlo 1. dělnického klubu athletů, hráli v hostinci U Misterků, Neklanova ul. na Vyšehradě. Od 1909 Dělnický čtenářsko-ochotnický kroužek Praha VI. 1921-1933 Dkr Ladecký (dramatik, jeden z prvních předsedů ÚMDOČ, autor soupisu Česká divadla ochotnická, vyd. 1895, red. čas. Česká Thalie) Čs. strany sociální na Král. Vyšehradě. 20. a 30. léta SDO J. A. Komenský.

V soupisech repertoáru DrO Vzdělávacího sboru Vyšehradského od 1910 tituly určené dětem. 1925 vybudoval jako svou domovskou scénu Divadlo Na Slupi, sloužilo i dalším ochotnickým spolkům. Každou neděli odpoledne pohádky pro děti, převážně kašpárkoviny, ve 30. letech oblíbeným Kašpárkem Fr. Smažík, vytvořil zde 63 rolí a 38 režii (za protektorátu s velkým zdarem vedl Divadlo Malostranské besedy, viz). Mj. 1931 Vojnarka (JH). Herectví v 30. letech výrazně zcivilnělo, většinu insc. té doby r. Jar. Pleva (po 1945 jako profes. r.). Od 30. let a za okupace ved. bývalý profes. h. a r. Ant. Planner a ochotnický h. a r. J. V. Gsöhlhofer. Během 2. svět. pravidelný provoz, moderní jeviště, desítky her, stálá předplatitelská obec. 1940 Na starý motiv (J. Gerža). 1946 Tylova Tvrdohlavá žena, 1952 Zločin ředitele Riggse (Chodor).

Už jenom matně si vzpomínám, jak vlastně vypadalo Divadlo na Slupi. Stálo v ulici Na Slupi, trochu šikmo naproti kostelu. Byla to přízemní dřevěná – nedá se říci přímo bouda, ale také ne budova, tedy něco mezi tím. Byla řešena se spartánskou úsporností, ale stačila. Portálkem, hrdě předvádějícím parodii kubistické architektury, se vcházelo do vestibulu, tedy příčné chodby, kde byly šatny, odtud po stranách a středem do hlediště. Kolik v něm bylo míst, nevím – odhadla bych asi 150, možná víc. Sedadla byla dřevěná, vesele natřená jasnou oranžovou barvou, sklápěla se a vyklápěla s třeskem a vrzáním. Herecké šatny byly pod jevištěm, tedy ve sklepě – závan sklepní zatuchlosti smíšené s vůní šminků... Vodař sem chodil i za ochotníky, protože zastával názor, že ten, kdo má tu drzost vylézt na jeviště, má to dělat pořádně, ať už za peníze nebo z ochoty.

Alena Urbanová: Vzpomínání bez záruky I.

1921-1957 Havlíček, národní vzdělávací beseda pro Vyšehrad a okolí, od 1925 Vzdělávací a podpůrná beseda, od 1950 Dělnické ochotnické divadlo, včlenilo se do ZK ROH Stavební podniky.

1926-1939 Vojan, div. a hudební beseda pro Vyšehrad a okolí. 1933-1939 Umělecká beseda Branald. 1936-1959 DrO Vratislav Čs. strany lidové na Král. Vyšehradě, od 1939 Div. a společenská beseda Vratislav na Vyšehradě.

V Divadle Na Slupi zač. h. Frejka se skupinou konzervatoristů, např. Ženy o Thesmofořiích (podle Aristofana), tato skupina základem pro Osvobozené divadlo, které 1925 zah. činnost jako amatérská scéna div. sekce sdružení Devětsil pod ved. J. Honzla v Divadle Na Slupi, poč. 1926 Cirkus Dandin, úprava a r. J. Frejka (premiéra v Masarykově síni na Žižkově), poté Němý kanár